

[Ole Espersen]

tisere, men Justitsministeriets oplysningsvirksomhed, f.eks. vedrørende udlændingelovens § 17 om flytningenes mulighed for at vende hjem og undersøge, om forholdene var ændret i deres lande, var altså udtryk for misinformation til skade for mange, mange udlændinge, der troede, at det havde de ikke lov til. Ministeriet er på en eller anden måde part i noget, der har med menneskerettigheder at gøre. Jeg synes, det har givet sig udslag i forskellige uheldige ting, og derfor mener jeg også, at vi skal drøfte i udvalget, hvordan denne oplysningsvirksomhed skal tilrettelægges. Det er jo ikke noget, ministerier normalt har særlig erfaring i, og det kunne jo også tale for, at det måske blev lagt et andet sted.

Så glemte jeg før i forbindelse med min omtale af ombudsmandssagen at rose Justitsministeriets Lovafdeling, fordi man stod fast på det, man mente var rigtigt. Det har nu vist sig at være uomtvisteligt rigtigt efter ombudsmandens meget grundige gennemgang af den fortolkningsmetode, man i øvrigt anvendte i ministeriet. Jeg håber, det er et tegn på, at lovafdelingen er ved at genvinde sit tidligere renommé; jeg synes i hvert fald, at der er grund til at rose afdelingen i dette tilfælde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik.
Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(FremSAT 31/1 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

Fremskridtspartiets forslag går ud på, at der samtidig med den planlagte folkeafstemning om EF-unionen skal afholdes en vejledende folkeafstemning, hvor vælgerne skal have lejlighed til at tage stilling til udformningen af den fremtidige udlændingepolitik.

Nu er forslag om folkeafstemninger på udlændingeområdet jo ikke noget nyt fra Fremskridtspartiets side, men som bekendt har ingen af de tidligere forslag vundet tilslutning her i Tinget. Jeg vil også straks sige, at afstemningstemaerne, som de er formuleret i forslaget, efter min opfattelse ikke er egnede til en folkeafstemning. De er både unuancerede og for en dels vedkommende også uigennemførlige, og de kan ikke udmøntes i praktisk lovgivning i den foreliggende form.

Jeg vil godt nævne et eksempel på dette: Hvis man f.eks. ser på spørgsmålet om en op- hævelse af retskravet for familiesammenføring for så vidt angår EF-statsborgere, vil det ganske enkelt være i strid med EF-retten. Som et andet eksempel kan jeg nævne det spørgsmål, man lægger op til ved at spørge, om udenlandske statsborgere, der er straffet her i landet, kan opnå dansk statsborgerskab. Som spørgsmålet er formuleret, vil også parkeringsforseelser frembyde en hindring for, at ansøgeren nogen sinde kan blive dansk statsborger, og det kan jeg næppe tro er Fremskridtspartiets opfattelse. Det svarer i hvert fald ikke til, hvad man tidligere har givet udtryk for, når der har været drøftelser om det spørgsmål.

Hertil kommer, at udlændingelovgivningen ikke er et område, som efter regeringens opfattelse egner sig til en folkeafstemning på baggrund af så firkantede afstemningstemaer som dem, Fremskridtspartiet har opstillet i forslaget. Dertil er området jo uægtelig for mangesidigt.

I øvrigt har vi jo her i landet et repræsentativt demokrati. Der afholdes ikke helt sjældent folketingsvalg, hvor vælgerne udpeger medlemmerne af Folketinget ud fra en vurdering af de pågældendes politiske synspunkter og holdninger på en række forskellige områder. Og skulle der opstå en situation, hvor befolkningens retsopfattelse på afgørende punkter afviger fra Folketingets, har vælgerne mulig-